राज्ञावस्थातुं न युक्तं। तदत्राटवीराज्येऽभिषिक्तुं भवान् सर्वस्वामिगुणोपेतो निरूपितः ।

यतः । यः कुलाभिज्ञनाचारैरतिशुद्धः प्रतापवान् ।
धार्मिको नीतिकुशलः स स्वामी युज्यते भुवि ॥ ११३ ॥

5 अपरं च पश्य । राजानं प्रथमं विन्देत् ततो भार्यां ततो धनं ।
राजन्यसति लोकेऽस्मिन् कुतो भार्या कुतो धनं ॥ ११४ ॥

अन्यच्च । पर्जन्य इव भूतानामाधारः पृथिवीपतिः ।
विकलेऽपि हि पर्जन्ये जीव्यते न तु भूपतौ ॥ ११५ ॥

किं च । नियतविषयवर्ती प्रायशो दण्डयोगाज्-
10 जगति परवशेऽस्मिन् दुर्लभः साधुवृत्तः ।
कृशमतिविकलं वा व्याधितं वाधनं वा ।
पतिमपि कुलनारी दण्डभीत्याभ्युपैति ॥ ११६ ॥

तद्यथा लग्नवेला न चलति तथा कृत्वा सत्वरमागम्यतां देवेन । इत्युक्त्वोत्थाय चलितः । ततोऽसौ राज्यलोभाकृष्टः कर्पूरतिलकः शृगालवर्त्मना धावन्
15 महापङ्के निमग्नः । हस्तिनोक्तं । सखे शृगाल किमधुना विधेयं महापङ्के पतितोऽहं। शृगालेन विहस्योक्तं। देव मम पुच्छे करावलम्बनं कृत्वोत्तिष्ठ। यस्य वचसि त्वया विश्वासः कृतस्तस्य फलमेतत् ।

तथा ह्युक्तं। यदि सत्संगरहितो भविष्यसि भविष्यसि ।
तदासज्जनगोष्ठीषु पतिष्यसि पतिष्यसि ॥ ११७ ॥

20 ततो महापङ्कनिमग्नो हस्ती शृगालैर्भक्षितः । अतोऽहं ब्रवीमि उपायेन हि यच्छक्यमित्यादि । ततः कुट्टन्युपदेशेन तं चारुदत्तनामानं वणिक्पुत्रं स राजपुत्रः सेवकं चकार । ततोऽसौ तेन सर्वविश्वासकार्येषु नियुज्यते ।